

recz a jeho dom s hanibu wutupenn bycz, pschetoj žadyn Bóh neje, kiz by tak wumóz móhł, kaž tón Bóh." A wón da tym tssóm mužam wulku móz we babelskim kraju.

4. Potom mjejesche Nebukadnezar hishcje jedyn són: Schtom stejesche fredja we kraju; tón bje jara wyšoki, wulki a tolsty, a jeho werschf došahasche do nebeš, a rospschjeszerasche so hacž do kónza ykého kraja. Wschitka swjerina na polu namaka khłodk pod nim, a ptaki pod nebešami sydachu na jeho halosach, a wscho mjaſo žiwesche so wot neho. A hlaj, swjaty waſchtař stupi s nebeš a sawoła mózneje a djesche: „Podrubajcje tón schtom, tola pak wostajcje we semi penk s forenjom; wón pak dyrbí we selesnych a moſasnych recjasach na polu we trawi khodjicž, a we roſy pod nebešami mokry ležecž a se swjerinu selinu na semi ijesz. A c̄łowaska wutroba budje jemu wsata a skocjaza data, hacž so sydom ljet nad nim mine. To je w radji tych wajtarjow wobsanknene, so bychu czi, kiz živi ſu, pósnali, so tón najwyšchi móz ma na c̄łowiskich kraleſtwach." A žadyn mudry we Babelu newedjishe, schto ma tón són na ſebi, doniž napoſledk Daniel nepschindje. Tón djesche: „To je jeho wuskadowanie, kneže kralo: Tón schtom sy ty, pschetoj twoja móz doſaha hacž na kónz swjeta. Ty budjesch wot ludži ſastorčeny a dyrbisich bes swjerinu na polu wostacž a ijesz trawu, jako woty. Twoje kraleſtwo pak budje tebi wostacž, hdyz ty sy pósnal tu nebesku móz. Teho dla, kneže kralo, daj ſebi moju radu spodobacž: Czin so hrjehow ſwobodnyj sprawdoſzju a ſwojich ſłoszjow s dobrotu nad khudymi, dha budje ſnadž twój pokoj dljeho tracž." — To wschitko pschindje tež na krala, pschetoj po dwanacze mjeſazach, hdyz wón we Babeli na kralowskim hrodži wokolo khodjesche, pocza wón ryczecž a djesche: „To je to wulke Babel, fotrež ja natwarit ſym k kralowskej khježi s mojej wulkej mozu, k česzci mojeje kraſnoszje." Duž sawoła htóſ s nebeš: „Twoje kraleſtwo budje wot tebe wsate!" We tej hodžini bu to ſłowo nad Nebukadnezaruji dopelnene, a wón bu wot ludži ſastorčeny a ijjedjishe trawu, jako woty, a jeho cijelo ležesche pod nebeſami we roſy roſmaczane. Po tym časzu poſbieže Nebukadnezar wocži k nebeſam a pschindje ſaſo k roſomej a khwalesche teho Majwyſcheho, a bu ſaſo do ſwojego kraleſtwa poſtajeny. Potom da wón wosjewicž wſchitkim ſwojim ludam wſchitke te zejchi a džiwy, fotrež bje Bóh tón najwyšchi nad nim cžinił.